

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Π/ΘΜΙΑΣ & Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄

Ταχ. Δ/ση: Ανδρέα Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη: 15180 Μαρούσι
Ιστοσελίδα: www.minedu.gov.gr
Πληροφορίες: Αν. Πασχαλίδου
Τηλέφωνο: 210-3442238

ΠΡΟΣ :

- Δ/νσεις και Γραφεία Δ/θμιας Εκπ/σης
- Γραφεία Σχολικών Συμβούλων
- Γενικά Λύκεια (μέσω των Δ/νσεων και Γραφείων Δ/θμιας Εκπ/σης)

ΚΟΙΝ.:

- Περιφερειακές Δ/νσεις Εκπ/σης
- Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

ΘΕΜΑ: Οδηγίες για τη διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας της Α΄ τάξης Γενικού Λυκείου για το σχ. έτος 2011-2012

Σας αποστέλλουμε τις παρακάτω οδηγίες για τη διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας της Α΄ τάξης Γενικού Λυκείου.

I. Διαχείριση Ώλης

Για τη διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας θα χρησιμοποιηθεί το Εγχειρίδιο της Α' Λυκείου *Αρχαίοι Έλληνες Ιστοριογράφοι (Ξενοφών, Θουκυδίδης)*.

Στο νέο ΠΣ προβλέπεται η διδασκαλία κειμένων τόσο από το έργο του Ξενοφώντα όσο και του Θουκυδίδα και το πρόγραμμα διαμορφώνεται ως εξής:

ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
Εισαγωγή Ιστοριογραφία	2
3.1. Ξενοφώντα <i>Ελληνικά</i>	28
3.2. Θουκυδίδα βιβλίο Γ' (Κερκυραϊκά)	22
3.3. Θουκυδίδα βιβλία Ζ' & Η' (Σικελικά)	25
3.4. Γενική θεώρηση – Διαθεματικές εργασίες	15
3.5. ΑΕ Γλώσσα	50
Σύνολο	142

3.1. Ξενοφών, Ελληνικά, Βιβλίο Β'

ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
I, 16-32	6
II, 1-4	3
II, 16-23	4
III, 11-16 (από μετάφραση)	2
III, 50-56	4
IV, 1-17 (από μετάφραση)	2
IV, 18-23	3
IV, 37-43	4
Σύνολο	28

3.2. Θουκυδίδης, Βιβλίο Γ'

ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
Γ', 70	3
Γ', 71-74	4
Γ', 75	3
Γ', 76-78	3
Γ', 79-80	3
Γ', 81	3
Γ', 82-83 (από μετάφραση)	3
Σύνολο	22

3.3. Θουκυδίδης, Βιβλία Ζ' & Η'

ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
Ζ', 30	2
Ζ', 31	4
Ζ', 32	2
Η', 75	3
Η', 76-77	4
Η', 84	2
Η', 85	2
Η', 86	3
Η', 87	3
Σύνολο	25

Σημείωση: Στους αναλυτικούς πίνακες του ΠΣ, εκ παραδρομής, το έκτο και έβδομο βιβλίο του Θουκυδίδη δηλώνονται λανθασμένα με τα στοιχεία ΣΤ' και Ζ', ενώ το ορθό είναι Ζ' και Η'.

II. Εισαγωγή

Τόσο η Εισαγωγή όσο και το Χρονολόγιο δεν διδάσκονται και δεν εξετάζονται αυτόνομα, αλλά σε άμεση συνάφεια με το διδασκόμενο κείμενο. Στην αρχή χρησιμοποιούνται, για να γίνει κατανοητό το πλαίσιο όπου θα ενταχθεί η ανάγνωση των κειμένων. Στη συνέχεια αποτελούν υλικό αναφοράς, όπου μπορεί να καταφεύγει ο μαθητής, για να βρει ενδεχομένως απαντήσεις σε ερωτήματα που τίθενται κατά τη διδασκαλία συγκεκριμένων κεφαλαίων και, κυρίως, κατά τη γενική θεώρηση κάθε έργου.

III. Ο ρόλος της μετάφρασης στο νέο ΠΣ

Το γεγονός ότι παύει πλέον να αποτελεί στοιχείο της αξιολόγησης η αναπαραγωγή εκ μέρους του μαθητή της μετάφρασης του ΑΕ κειμένου δεν σημαίνει ότι η μετάφραση δεν θα έχει κανένα ρόλο και στην διδακτική πράξη. Αντιθέτως, η μετάφραση παραμένει ένα χρήσιμο εργαλείο για την κατανόηση του κειμένου, και η ανάπτυξη της μεταφραστικής ικανότητας των μαθητών εξακολουθεί να είναι ένας από τους διδακτικούς στόχους του μαθήματος. Αυτό σημαίνει ότι κατά την πρώτη επαφή των μαθητών με το κείμενο και παράλληλα με τη γλωσσική εξομάλυνσή του, ο εκπαιδευτικός μπορεί να ζητά από τους μαθητές να επιχειρήσουν να μεταφράσουν, με τη δική του βοήθεια, φράσεις ή περιόδους του κειμένου, αξιολογώντας έτσι και τη μεταφραστική τους ικανότητα. Δεν πρέπει όμως ποτέ να ξεχνιέται ότι η μετάφραση είναι μόνο ένα εργαλείο, το οποίο σε συνεργασία με αρκετά άλλα βοηθά τους μαθητές να κατανοήσουν το αρχαίο κείμενο και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να το υποκαθιστά. Γι' αυτό είναι σκόπιμο η διδασκαλία να μην καταλήγει σε μια παγιωμένη μετάφραση του διδασκόμενου κειμένου, την οποία θα απομνημονεύσουν οι μαθητές και θα προμηθευθούν γι' αυτό με βαθμούς κατά τις εξετάσεις. Συμπερασματικά, η μετάφραση χρησιμοποιείται ως εργαλείο κατά τη διδασκαλία, αλλά δεν εξετάζεται ούτε προφορικά, ούτε γραπτά κατά τις διάφορες γραπτές δοκιμασίες των μαθητών. Η κατάργηση της εξεταστικής αξιολόγησης της μετάφρασης κρίνεται επιβεβλημένη, γιατί έχει οδηγήσει σε σημαντικές στρεβλώσεις, βασικότερες από τις οποίες είναι ότι οι μαθητές θυμούνταν πολύ καλύτερα τη σχολική μετάφραση παρά τον ίδιο τον αρχαιοελληνικό λόγο, στη λογική του οποίου υποτίθεται ότι έπρεπε να μνηθούν, και τελικά αξιολογούνταν όχι η μεταφραστική τους ικανότητα, αλλά η ικανότητα απομνημόνευσης. Η διάγνωση του βαθμού κατανόησης του αρχαίου κειμένου εκ μέρους του μαθητή θα γίνεται πλέον με ερωτήσεις κατανόησης του κειμένου και όχι με την αναπαραγωγή της μετάφρασης.

IV.

Στο σημείο αυτό, συστήνεται, ως η κρισιμότερη ίσως άσκηση, η δοκιμή **μεταγραφής μιας περιόδου κατά τα κώλα της**. Ο τρόπος αυτός μεταγραφής όλων των περιόδων του χωρίου συστήνεται ως απαραίτητη προεργασία (γίνεται αρχικά από τον καθηγητή και αργότερα και από τους μαθητές), μια διαδικασία που πάει χέρι χέρι με τη συντακτική ανάλυση. Σκοπός της είναι να αναδείξει με τη μεγαλύτερη σαφήνεια τη δομή της περιόδου: διότι, στον μακροπερίοδο περιοδικό λόγο της κλασικής εποχής, όπου το κύριο μέρος της περιόδου γίνεται κύρια πρόταση, τα δευτερεύοντα μέρη της, δευτερεύουσες (επιρρηματικές) προτάσεις, ως οι (αιτιολογικές, χρονικές κ.λ.) προϋποθέσεις για την κύρια πρόταση, και τα τριτεύοντα, (επιρρηματικές) μετοχικές φράσεις, ο χωρισμός του συνεχούς κειμένου σε τμήματα ή κώλα (που μπορεί να είναι μέρη του όλου όλα, ήτοι κύριες ή δευτερεύουσες προτάσεις, μετοχικές φράσεις, μεγάλες απαρεμφατικές εκφράσεις κ.ο.κ.), αναδεικνύει και τα δομικά συστατικά της, αλλά και την ιεραρχική τους σχέση (δηλώνεται με γραφική είσθεση των «υποτασσόμενων» μερών). Η κατανομή των όγκων βοηθά στην ακριβή κατανόηση των σχέσεων των μερών –τη μετάφραση, και την παρακολούθηση μακρών περιόδων και των στοιχείων ενός συλλογισμού. Έτσι:

Τοιούτων δὲ ὄντων

Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ

ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον,
εἰδῶς ἤξει Λακεδαιμονίους

π ό τ ε ρ ο ν ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν β ο υ λ ό μ ε ν ο ι
ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔ ν ε κ α.

V.

Ἐπειτα, χρησιμοποιούμε τις **λεξιλογικές διασαφήσεις** λεπτομερειών του κειμένου, που δίνει το σχολικό βιβλίο αμέσως κάτω από το κείμενο, ως πατήματα για να κάνουμε λεξιλογική, γραμματικο-συντακτική ανάλυση –δηλαδή για να καταλάβουμε τι, πώς, και γιατί μεταφράζουμε τα μικροσύνολα του κειμένου. (Αλλά και δικές του τέτοιες παρατηρήσεις-ασκήσεις μπορεί να προσθέσει εδώ ο καθηγητής, για να φέρει στην επιφάνεια λεπτομερείες της μετάφρασης.) Έτσι η μετάφραση γίνεται μέρος της γλωσσικής επεξεργασίας του κειμένου. Λ.χ.: παίρνουμε από το σχολικό βιβλίο τέσσερις αναγραφές, τις οποίες μεταποιούμε εμείς στη συνέχεια σε ερωτήσεις ως εξής:

1----**αὐτόν** : οριστ. αντωνυμία: «αὐτόν τον ἴδιο»

ΕΡ Γιατί μεταφράζουμε έτσι; Τι αντωνυμία είναι η *αυτός/αυτή/αυτό* στα ΝΕ;

ΑΠ: Αντίθετα με τα ΑΕ, είναι αντωνυμία δεικτική [στη φρ.: «αυτός είναι», δείχνοντας κάποιον με το χέρι (ή νοερά)].

2---- **εἰδὼς ἦξει Λακεδαιμονίους**

πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα.

3----ΕΡ Έτσι όπως μεταφράζεται η φράση, με ποια λέξη πρέπει να συνάψουμε το **πότερον** --με το **εἰδὼς** ή με το **ἦξει**; Και γιατί;

ΑΠ. με το **εἰδὼς**. Ως ρήμα γνώσεως σημαντικό.

ΕΡ. Από τον τρόπο που μεταφράζεται η φράση αυτή, τι είδους πρόταση συμπεραίνετε ότι πρέπει να εξαρτάται από το ρήμα αυτό;
ΑΠ. Πλάγια Ερωτηματική, και μάλιστα διμελής πρόταση: «ή ... ή»

ΕΡ. Πώς θα ήταν η ευθεία ερωτηματική;

ΑΠ. *πότερον βουλόμενοι ἀντέχουσιν περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα*; (υπογραμμίζεται το ρήμα) –δεν ξεχνούμε να βάλουμε ερωτηματικό στο τέλος.

ΕΡ. **βουλόμενοι :: πίστεως ἔνεκα**. --ΕΡ. Ποια συντακτική λειτουργία επιτελούν οι όροι αυτοί;

ΑΠ. Παρατηρούμε ότι εδώ ισοζυγιάζονται, διαζευκτικά, δύο γραμματικοί όροι διαφορετικοί, μια μετοχή και ένας εμπρόθετος προσδιορισμός. Είναι φανερό εκ της σύνδεσής τους ότι οι δύο αυτοί διαφορετικοί γραμματικώς όροι επιτελούν *την ίδια* συντακτική λειτουργία. Κι αυτή είναι αιτιολογική. Άρα έχουμε μια αιτιολογική μετοχή και έναν εμπρόθετο προσδιορισμό της αιτίας.

4----**ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν**: «υποδουλώνω την πόλη κ.λ.»

Παρατηρούμε ότι το ρήμα μεταφράζεται ως ενεργητικό μεταβατικό, με αντικείμενο **τὴν πόλιν**.

ΕΡ. Μπορεί ένα ρήμα με *τέτοια κατάληξη* (παθητική) να έχει σημασία ενεργητική;

ΑΠ. Ναι, αν πρόκειται για ρήμα μέσο.

ΕΡ. Γιατί δεν χρησιμοποιείται και εδώ (όπως παρακάτω) το ενεργητικό ρήμα; Ποια η ουσιαστική διαφορά μέσου και ενεργητικού ρήματος;

--ΑΠ. : Όταν κάνω κάτι με όλη την ψυχή μου ή με όλη την ενεργητικότητά μου, χρησιμοποιώ, αντί για το απλό, ένα ρήμα

«μέσο». Προβλ. **θύω** («θυσιάζω» απλά, χωρίς έμφαση) και **θύομαι** («θυσιάζω» με όλη την ψυχή μου, με έντονο θρησκευτικό συναίσθημα κ.λ.). Το λεξικό διδάσκει ότι στα ΑΕ απαντά και το ενεργητικό **έξανδραποδίζω**, με την ίδια σημασία --αλλά με λιγότερο έντονη διάθεση.

VI. Περίληψη

Η σύνταξη περίληψης θεωρείται δικαίως ως μια από τις χρησιμότερες ασκήσεις γραμματισμού. Και αυτή η χρήσιμη διαδικασία διαφωτίζεται από την κατανομή της κλασικής περιόδου σε κώλα, με τον τρόπο που υποδεικνύουμε εδώ. Το χωρίο 16-17 ξαναγράφεται ως εξής:

Τοιούτων δὲ ὄντων

Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ

ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον,
εἰδὼς ἤξει Λακεδαιμονίους

πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι
ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα.

πεμφθεὶς δὲ **διέτριβε** παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω,

ἐπιτηρῶν ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον

διὰ το ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον

ἅπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὁμολογήσειν.

Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί,

ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ

ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι,

εἶτα κελύοι εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι·

οὐ γὰρ εἶναι κύριος

ῶν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ

ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους.

Μετὰ δὲ ταῦτα,

ἠρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

Η περίληψη προκύπτει αβίαστα από τη απομόνωση των τεσσάρων ρημάτων των κυρίων προτάσεων, με ημίμαυρα εδώ.

Επίσης έτσι φαίνεται εξίσου αβίαστα και η γερή συνοχή του χωρίου και μόνον με την παρατήρηση ότι υποκείμενο όλα τα κύρια ρήματα είναι το ίδιο πρόσωπο: ο Θηραμένης --και τεκμηριώνεται απολύτως

αντικειμενικά (με μια αδιάβλητη συντακτική παρατήρηση) ο πρώτος πλαγιότιτλος που δίνει το βιβλίο: «ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Θηραμένη».

Αλλά και η τιτλοφόρηση μιας περιόδου ή μιας συστάδας περιόδων μπορεί να προκύπτει με την ίδια διαδικασία της κατά κώλα μεταγραφής του κειμένου: αρκεί να τρέψουμε το ρήμα της κύριας περιόδου σε αφηρημένο (κάποτε και ομόρριζο) ουσιαστικό. Λόγος Θηραμένου, διατριβή Θηραμένου, ανακοίνωση Θηραμένου, εκλογή Θηραμένου.

VII. Η χρήση των δύο νεοελληνικών μεταφράσεων

Οι δύο νεοελληνικές μεταφράσεις παρέχονται ως εργαλείο στο οποίο μπορεί να προσφεύγει ο εκπαιδευτικός, όποτε το κρίνει απαραίτητο, για την κατανόηση του ΑΕ κειμένου. Παρέχονται δύο και όχι μία μετάφραση, προκειμένου να κατανοήσουν οι μαθητές ότι η μεταφραστική διαδικασία δεν είναι μονοσήμαντη, γι' αυτό εκκινώντας οι μεταφραστές από το ίδιο ΑΕ κείμενο καταλήγουν σε διαφορετικό αποτέλεσμα, ανάλογα με τις μεταφραστικές επιλογές τους. Κατά συνέπεια, η μετάφραση δεν μπορεί να είναι μια μηχανιστική διαδικασία απόδοσης δομών της αρχαίας ελληνικής με αντίστοιχες της νέας ελληνικής, αλλά προϋποθέτει αποφάσεις και επιλογές. Ο εκπαιδευτικός μπορεί, ευκαιριακά, να επισημαίνει τέτοιες αποκλίσεις μεταξύ των δύο μεταφράσεων και να υποψιάζει τους μαθητές για τους εναλλακτικούς τρόπους με τους οποίους μια αρχαιοελληνική γλωσσική δομή μπορεί να αποδοθεί στα νέα ελληνικά, ξεκινώντας από τις πιο απλές περιπτώσεις, π.χ. την απόδοση μιας αιτιολογικής μετοχής άλλοτε με αιτιολογική πρόταση και άλλοτε με εμπρόθετο προσδιορισμό της αιτίας. Ασφαλώς, η διδακτική αυτή πρακτική δεν μπορεί να έχει συστηματικό χαρακτήρα, ούτε να καλύπτει το σύνολο του κειμένου, αλλά μόνο επιλεγμένα από τον εκπαιδευτικό σημεία.

VIII. Η γραμματική και συντακτική επεξεργασία του κειμένου

Η γραμματική επεξεργασία του κειμένου θα πρέπει να περιορίζεται μόνο στους γραμματικούς εκείνους τύπους που δυσκολεύουν τους μαθητές, ενώ η συντακτική επεξεργασία θα πρέπει να υποτάσσεται στην προσπάθεια κατανόησης του νοήματος του κειμένου. Δεν έχει αξία, επομένως, ο εξαντλητικός συντακτικός χαρακτηρισμός ακόμη και στοιχείων που είναι προφανή στους μαθητές (π.χ. οι επιθετικοί προσδιορισμοί), αλλά θα πρέπει ο εκπαιδευτικός να επιμένει κυρίως στους βασικούς αρμούς της κάθε περιόδου, κατευθύνοντας τους μαθητές του με κατάλληλες ερωτήσεις. Π.χ. για να κατανοηθεί η σχέση των δευτερευουσών προτάσεων με την κύρια σε μια περίοδο είναι χρήσιμες ερωτήσεις του τύπου: πότε/γιατί/για ποιο σκοπό κλπ. συμβαίνει αυτό που δηλώνεται στην κύρια πρόταση; Σε κάθε περίπτωση στόχος είναι να κατανοήσουν οι μαθητές τους λογικούς δεσμούς των στοιχείων της περιόδου και

πώς με βάση αυτούς συγκροτείται το νόημα — και όχι ο ξερός χαρακτηρισμός των επιμέρους στοιχείων με τη χρήση της τεχνικής ορολογίας του συντακτικού.

ΙΧ. Οι 2 ώρες της γλωσσικής διδασκαλίας

Δύο ώρες εβδομαδιαίως θα αφιερώνονται στη διδασκαλία της γραμματικής και του συντακτικού της αρχαίας ελληνικής. Καλό είναι για τις ώρες της γλωσσικής διδασκαλίας η αφορμή να προέρχεται από το αρχαίο κείμενο, να αφορά δηλ. η γλωσσική διδασκαλία γραμματικούς τύπους ή συντακτικά φαινόμενα που οι μαθητές συνάντησαν στο αρχαίο κείμενο και να στοχεύει στον πληρέστερο φωτισμό τους. Και στη γλωσσική διδασκαλία στόχος θα πρέπει να είναι πρωτίστως η κατανόηση της δομής της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και όχι η απομνημόνευση γραμματικών τύπων και συντακτικής τεχνικής ορολογίας.

Χ. Διαθεματικές εργασίες

Σε τακτικά διαστήματα (3 ή 4 φορές κατά τη διάρκεια του έτους και κατά προτίμηση στο πλαίσιο της γενικής θεώρησης των έργων των δύο ιστοριογράφων) προβλέπεται να ανατίθεται στους μαθητές η σύνταξη διαθεματικών εργασιών.

Στόχος της δραστηριότητας αυτής είναι οι μαθητές να ασχοληθούν συστηματικότερα με σημαντικά θέματα που τους απασχόλησαν κατά την ανάγνωση των κειμένων: να διαβάσουν παράλληλα κείμενα, να συγκεντρώσουν στοιχεία από το έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές και να συνθέσουν μια παρουσίαση, την οποία θα συζητήσουν μέσα στην τάξη.

Ενδεικτικές προτάσεις περιλαμβάνονται στο προτεινόμενο πλαίσιο για το ΠΣ.

Για τις διακειμενικές εργασίες μπορεί να αξιοποιηθεί υλικό και από το **Ψηφιακό σχολείο** (βλ. "Ηλεκτρονικό βιβλίο", εμπλουτισμένο με ψηφιακούς πόρους).

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- Γραφείο Υφυπουργού
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέα
- Δ/ση Σπουδών Δ.Ε., Τμήμα Α΄
- Δ/ση Εκκλησιαστικής Εκπ/σης
- Δ/ση Ιδιωτικής Εκπ/σης
- Δ/ση Π.Ο.Δ.Ε.
- Δ/ση Ξένων και Μειονοτικών Σχολείων
- Δ/ση Ειδικής Αγωγής
- ΣΕΠΕΔ